

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Γ' - Ἔτος ΙΣΤ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 676 ²	Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου (Λουκ. 1,24-38) Δευτέρα 25 Μαρτίου 2013 (1999)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

Τίποτε ἀδύνατο γιὰ τὸ Θεὸ

«Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· ...οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα» (Λουκ. 1,35-37)

Διπλὴ ἔορτὴ σήμερα, ἀγαπητοί μου, θρησκευτική καὶ ἐθνική. Καὶ καλούμεθα, ὅσοι ἔχουμε μέσα μας αἰσθήματα εὐγενικὰ καὶ μεγάλα, νὰ θυμηθοῦμε **δύο ἱστορικὰ γεγονότα**, τὰ ὁποῖα στοὺς ὑλιστὰς καὶ ἀθέους, ποὺ τὰ μετροῦν ὅλα μὲ τὸν πῆχυ τῆς λογικῆς, φαίνονται σὰν παραμύθια. Ἐν τούτοις δὲν εἶνε φανταστικά. Εἶνε πραγματικά καὶ ἱστορικὰ γεγονότα.

Εὐκόλα κανεὶς ἀκούει πράγματα κοσμικά· εὐκόλα ἀκούει περὶ γάμων καὶ διαζυγίων, εὐκόλα ἀκούει περὶ πολιτικῆς. Εὐκόλα ἀκούει ἀκόμα γιὰ τρόπαια πατριωτικά, γιὰ νίκες καὶ θριάμβους τῆς πατρίδος, ποὺ εἶνε μιὰ ἐπέκτασι τοῦ ἐγὼ μας. Ἀλλὰ πόσο δύσκολο εἶνε τ' αὐτιά μας ν' ἀκούσουν πράγματα **ὑπερφυσικά καὶ ἀόρατα**, ποὺ δὲν συλλαμβάνονται μὲ τίς πέντε αἰσθήσεις, ποὺ θέλουν κάποια προπαίδεια, κάποια προδιάθεσι, κάποια ἀπόφασι ἥρωική, τὴν ὁποία δὲν θέλουμε νὰ πάρουμε!

***

Ἄς δοῦμε τὸ πρῶτο καὶ κορυφαῖο γεγονός, τὸν **Εὐαγγελισμὸ τῆς Θεοτόκου**.

Σήμερα ἦρθε μήνυμα. Οἱ ἄνθρωποι ἔχουν κολλημένα τ' αὐτιά τους στὰ ραδιόφωνα γιὰ ν' ἀκούσουν μήνυμα τοῦ ἄλφα ἢ βῆτα προέδρου, τοῦ μεγάλου καὶ ἰσχυροῦ τῆς ἡμέρας. Ἀλλὰ παραπάνω ἀπ' ὅλα τὰ ἐγκόσμια μηνύματα σήμερα ἀκούγεται μήνυμα, ὄχι ἀπὸ ἕναν ἐπίγειο ραδιοσταθμὸ· ἀκούγεται μήνυμα ἀπὸ ὑψηλά, ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς μὲ τ' ἄστρα, **μήνυμα ποὺ προέρχεται ἀπ' αὐτὸν τὸν Θεὸ**, τὸν δημιουργὸ τῶν πνευμάτων καὶ τῆς ὕλης.

Ποίος μεταφέρει τὸ μήνυμα; Ἄγγελος. Μὲ τὴ φαντασία μας βλέπουμε τὸν **ἀρχάγγελο Γαβριὴλ** νὰ κατεβαίνει καὶ νὰ διαγράφη φωτεινοὺς κύκλους σ' ἕναν ἀπὸ τοὺς μικρότερους πλανῆτες, ἐκεῖ ποὺ κατοικεῖ ὁ ταλαίπωρος ἄνθρωπος, **στὴ Γῆ**. Σ' αὐτὸ τὸν πλανῆτη, ποὺ εἶνε ζυμωμένος μὲ δάκρυ καὶ αἷμα. Καὶ πῆγε ὄχι σὲ καμμιά μεγάλη πόλι, σὲ σπίτια καὶ παλάτια

ἀρχοντικά, ἀλλὰ σ' ἕνα ταπεινὸ σπίτι, ὅπου κατοικοῦσε μία παρθένος, ἡ **Παναγία**. Σ' αὐτὴν μετέφερε τὸ μήνυμα. Εἶπε, ὅτι ὁ Θεὸς σπλαχνίστηκε τὸν ἄνθρωπο κι ὅτι ἀπὸ αὐτὴν θὰ γεννηθῆ Ἰός, καὶ θὰ τοῦ δώσουν τὸ ὄνομα *Ἰησοῦς*, καὶ θὰ καθῆσῃ σὲ ἔνδοξο θρόνο, καὶ *«τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος»*, δὲν θὰ ὑπάρχη τέλος στὴ βασιλεία του. Ἀπόρησε, ὅπως ἦταν ἐπόμενο, ἡ Παναγία, καὶ ρώτησε· Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ γίνουν αὐτά, ἀπὸ παρθένο νὰ γεννηθῆ υἱός; Καὶ ὁ ἄγγελος ἀπήντησε· *«Οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα»*, γιὰ τὸ Θεὸ τίποτε δὲν εἶνε ἀδύνατο (Λουκ. 1,33-37).

Καὶ σήμερα, ἀγαπητοί μου, οἱ κοσμικοὶ καὶ ὑλόφρονες, ἀκούγοντας ὅτι ὁ Χριστὸς γεννήθηκε ἀπὸ παρθένο, κοροϊδεύουν καὶ λένε· Παραμύθια· **εἶνε ποτὲ δυνατόν, μία παρθένος νὰ γεννήσῃ παιδί**; Αὐτὰ εἶνε ἀφύσικα πράγματα... Δὲν θέλουν νὰ τὸ πιστέψουν.

Τί ἔχουμε ν' ἀπαντήσουμε; Πολλά. Ἐνα θὰ πῶ. Ρωτᾶνε, πῶς ἡ Παρθένος γέννησε; Ἀλλὰ ρωτοῦμε κ' ἐμεῖς· Ἐνα μόνο «πῶς» ὑπάρχει; Ἡ φύσις εἶνε γεμάτη μυστήρια· **χιλιάδες εἶνε τὰ «πῶς»**. Τί ἀπαντήσεις δίδονται; Πῶς ὁ ἠλεκτρισμός; πῶς ὁ μαγνητισμός; πῶς ἡ παγκόσμιος ἔλξις; πῶς ἡ πυρηνικὴ ἐνέργεια;... Καμμία ἀπάντησι δὲν παίρνουμε. Πῶς οἱ ρίζες τῶν δέντρων παίρνουν τὸ ἴδιο νερὸ κι ἄλλοῦ τὸ κάνουν μῆλο, ἄλλοῦ κεράσι, ἄλλοῦ πορτοκάλι, ἄλλοῦ λεμόνι, ἄλλοῦ ἐλιά, ἄλλοῦ...; Περιγράφει ἡ ἐπιστήμη, μὰ δὲν ἐξηγεῖ, δὲν εἰσέρχεται στὰ βαθύτερα αἷτια. Χιλιάδες τὰ «πῶς» ἀπὸ τὴν ὑλικὴ δημιουργία. Ἄς μᾶς ἐξηγήσουν λοιπὸν αὐτά, καὶ κατόπιν νὰ ζητήσουν ἐξήγησι γιὰ τὸ πῶς ἡ Παρθένος ἐγέννησε Υἱό.

Ἄλλ' ἀφοῦ θέλουν ἀπάντησι κατὰ μέτωπον, ἀπαντοῦμε. Εἶνε γεγονός, ἐπιστημονικὰ ἀναμφισβήτητο, ὅτι κάποτε δὲν ὑπῆρχε ἄνθρωπος πάνω στὴ γῆ κι ὅτι ὁ πρῶτος ἄνθρωπος δημιουργήθηκε χωρὶς γυναῖκα. Πῶς; Μυ-

στήριο. Ἐ λοιπόν· αὐτὸς ποὺ δημιούργησε τὸν πρῶτο ἄνθρωπο (τὸν Ἀδάμ) **χωρὶς γυναῖκα**, μποροῦσε καὶ νὰ δημιουργήσῃ ἄνθρωπο (τὸν Ἰησοῦν Χριστόν) **χωρὶς ἄντρα**. Τὸ πρῶτο, τὸ ἐκ τοῦ μηδενός, εἶνε δυσκολώτερο. Ἐγὼ ἀπορῶ, πῶς ὑπάρχουν ἄπιστοι. Καὶ μόνο ὁ ἄνθρωπος, φτάνει ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὑπάρχει Θεός.

Στὸ κολοσσαῖο ἐρώτημα, «**πῶς δημιουργήθηκε ὁ ἄνθρωπος;**», ἢ μὲν ἐπιστήμη σιωπᾶ, ἢ δὲ Γραφή λέει, ὅτι **τὸν δημιούργησε ὁ Θεός**. Ὁ ἄνθρωπος δὲν προέρχεται ἀπὸ τὸ χιμπατζῆ· εἶνε ἓνα μεγαλειῶδες πλάσμα τοῦ Θεοῦ. Λοιπόν, ὁ Θεὸς ἔκανε τὸν ἄνθρωπο. Πῶς; Πῶς ἦρθε ὁ Ἀδάμ; Χωρὶς γυναῖκα. Καὶ αὐτὸ εἶνε τὸ δυσκολώτερο. Ἀλλὰ «*οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα*».

Πιστεύεις στὸ Θεό; Αὐτὸ εἶνε τὸ κλειδί. Πιστεύεις, ὅτι ὑπάρχει Θεὸς παντοδύναμος, πανάγαθος καὶ δημιουργὸς τοῦ σύμπαντος; Τὸ πιστεύεις αὐτὸ 100%; Διότι ὄχι 50%, οὔτε 60%, οὔτε 99%, ἀλλὰ καὶ ἓνα «ἐὰν» νὰ βάλῃς, δὲν πιστεύεις. Πιστεύεις στὸ Θεὸ 100%, 101%; Τότε ὅλα τὰ προβλήματα, ποὺ φαίνονται δύσκολα, ἀπαράδεκτα καὶ δυσπαράδεκτα ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη σκέψι, γίνονται κατανοητὰ καὶ παραδεκτὰ σ' αὐτὸν ποὺ πιστεύει. «*Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα*».

***

Θέλετε ἄλλη ἀπόδειξι; Εἶνε ἡ **ἐθνική μας ἑορτή**. Πῶς αὐτὸ τὸ κράτος σήμερα ἀπλώνεται μέχρι τὸν Ἑβρο, μέχρι τὴν Κέρκυρα καὶ μέχρι τὴν Κρήτη, καὶ εἶνε σεβαστὸ στὰ Βαλκάνια; Πῶς ἀναστήθηκε ἐκ τοῦ μηδενός; Διότι δὲν εἶνε ψέμα· ἦταν χαμένο, νεκρό. Ἔλεγαν οἱ Εὐρωπαῖοι· Ἄν μποροῦν ν' ἀναστηθοῦν οἱ νεκροὶ ἀπὸ τὸν τάφο, θ' ἀναστηθῇ κ' ἡ Ἑλλάδα. Καὶ αὐτὸς ὁ Βύρων, ὅταν ἦρθε ἐδῶ γιὰ πρώτη φορά, εἶπε, ὅτι εἶνε ἀδύνατον ν' ἀναστηθῇ ἡ Ἑλλάδα. Καὶ ὁμως ἀναστήθηκε. Πῶς;

Οἱ ἀείμνηστοι ἐκεῖνοι ἄνδρες, τῶν ὁποίων τὴ μνήμη ἑορτάζουμε, **πίστευαν**. Οἱ ἀγράμματοι ἐκεῖνοι ἦταν ἄοπλοι, ἀλλὰ εἶχαν ἓνα μεγάλο ὄπλο, ποὺ δὲν τὸ ἔχουμε οἱ σημερινοί: πίστευαν, ὅτι «*οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα*»· πίστευαν, ὅτι γιὰ τὸ Θεὸ δὲν ὑπάρχει κανένα δύσκολο πρᾶγμα. Ἀναφέρω δύο στιγμιότυπα.

● Στὸ Μωριᾶ, στὴν Πελοπόννησο, ξεμπαρκάρησε ὁ **Ἰμπραήμ** μὲ 30.000 στρατό. Γέμισε ἡ πεδιάδα, ὁ κάμπος τῶν Καλαμῶν, μυρμηγκιά. Καὶ ἐκπαιδευμένοι, παρακαλῶ, μὲ ἀξιωματικούς Εὐρωπαίους. Κι ἀπέναντι; Ἐνας φράχτης, κάτι ἀσθενῆ χαρακώματα, μικρὰ ὀρύγματα, μὲ ἀτελῆ ὄπλα ἢ καὶ χωρὶς ὄπλα. Καὶ μέσ' στὰ ὀ-

ρύγματα μιὰ χούφτα ἀνθρώπων μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ **Μακρυγιάννη**. Πῆγε στὸ ὄρυγμά του ὁ **Δερινγύ**, ὁ Γάλλος ναύαρχος, καὶ γέλασε. —Τί εἶν' αὐτά, τοῦ λέει, παιχνιδάκια; Μ' αὐτά τὰ ψέματα θ' ἀντικρούσετε τὴ στρατιὰ τοῦ Ἰμπραήμ, ποὺ εἶνε ἐκπαιδευμένος ἀπὸ Γάλλους ἀξιωματικούς κ' ἔχει κανόνια; Γελοῖο πρᾶγμα. Εἶστε ἀδύνατοι καὶ λίγοι... Κι ὁ Μακρυγιάννης τοῦ ἀπαντᾷ, δείχνοντας τὸν οὐρανό· —Ἀδύνατοι ἐμεῖς, δυνατὸς ὁ Θεός (δηλαδή, «*Οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα*»). Ἀνεκαθεν λίγοι ἦμασταν ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, καὶ τὰ θεριὰ τοῦ κόσμου τρῶνε ἀπὸ μᾶς· ἀλλὰ πάντα μένουν λίγοι, κι αὐτοὶ οἱ λίγοι γίνονται μαγιὰ ἐνὸς καινούργιου κόσμου... Αὐτοὶ οἱ λίγοι, μιὰ χούφτα ἄνθρωποι, ἦταν ἔτοιμοι ν' ἀντιπαραταχθοῦν σ' ἓνα ὀλόκληρο στρατὸ τοῦ Ἰμπραήμ.

● Θέλετε ἄλλο στιγμιότυπο; Ἐπήχτωσε τὸ Αἰγαῖο ἀπὸ καράβια ἐχθρικά μὲ τούρκικες σημαῖες. 100, 200, 300 κομμάτια· ἦταν ὁ ἰσχυρότερος στόλος τῆς Μεσογείου. Εἶχαν ἐρημώσει τὴ Χίο, κοκκίνισε ἡ θάλασσα ἀπ' τὸ αἷμα στὸ νησί σὲ ἀκτῖνα ἐνὸς χιλιομέτρου. Ἔσφαξαν ἔσφαξαν, ἐρήμωσε ὁ τόπος. Καὶ τὴ νύχτα οἱ βάρβαροι μέσα στὴ ναυαρχίδα γλεντοῦσαν καὶ διασκέδαζαν, ἔκαναν μπαϊράμι. Ἀπέναντι ἀπ' τὸ μεγάλο στόλο τῶν Τούρκων, μὲ τὰ 300 καράβια, ἦταν μιὰ βαρκούλα. Ἀλλὰ μέσα στὴ βαρκούλα ἦταν μία ψυχὴ, ποὺ ἄξιζε γιὰ 100, γιὰ 200, γιὰ 10.000 καὶ 1.000.000 καράβια· ἦταν ἡ ψυχὴ τοῦ **Κανάρη**. Γονάτισε, ἔκλαψε, προσευχήθηκε καὶ εἶπε· Βοήθησέ με Θεέ μου, βοήθησέ με Παναγία μου. Κοινώνησε τῶν ἀχράντων μυστηρίων, κι ἀποφάσισε νὰ τιμωρήσῃ αὐτοὺς τοὺς βαρβάρους. Εἶχε τὴν ἀπόφασιν νὰ πεθάνῃ γιὰ τὴν πατρίδα. Καὶ μιὰ βαρκούλα τίναξε στὸν ἀέρα μιὰ ναυαρχίδα. Λοιπόν, «*οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα*».

***

Θὰ ἤθελα νὰ κατέλθω σὲ συγκρίσεις. Δὲν τὸ κάνω. Γιατὶ τ' ἀποτελέσματα θὰ ἔνε θλιβερά, ἀπελπιστικά. **Λεῖπει σήμερα αὐτὴ ἡ ψυχὴ**. Ἐλάχιστοι εἶνε αὐτοὶ ποὺ πιστεύουν στὸ Θεό. Μέσα στοὺς χίλιους ἴσως νὰ ὑπάρχη ἓνας. Ὅλοι οἱ ἄλλοι εἶνε μὲ τὰ «ἐὰν» καὶ τὰ «πῶς».

Ὅλα αὐτὰ τὰ «πῶς» καὶ τὰ «ἐὰν» **πρέπει νὰ τὰ σβήσουμε**, ἀδελφοί μου, ἂν θέλουμε νὰ διασωθοῦμε καὶ νὰ ἐπιζήσουμε εἴτε ὡς ἄτομα εἴτε ὡς ἔθνος καὶ ὡς κοινωνία. Πρέπει νὰ θυμηθοῦμε τὰ μεγαλεῖα αὐτὰ τῆς φυλῆς καὶ ν' ἀποκτήσουμε τὴ μεγάλη πίστι, ποὺ εἶχαν οἱ ἥρωες τοῦ '21. Καὶ τότε θὰ διαπιστώσουμε, ὅτι «*οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα*».

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**